ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἑκατομμυρίου, ἀλλὰ χωρὶς τὴν Σειράν!

Ἡ «Πρωΐνη» τῆς Καβάλας ἀναγράφει ὅτι ἡ Τύχη ἔπαιξε ἕνα ἄσχημο παιγνίδι εἰς ἕνα Καβαλιώτην, ὁ ὁποῖος εἶχε Λαχεῖον Συντακτῶν μὲ τὸν ἀριθμὸν 53072 ποὺ ἐκέρδισε τὸ Δῶρον τοῦ Ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἀλλὰ ὄχι τὴν σειρὰν συνεπῶς ἐκέρδιζε μόνον 7.000 δραχμάς, λόγῳ... ψυχικῆς ὀδύνης.

«Πρόκειται—γράφει—διὰ τὸν κ. Ἀθαν. Παπαποστόλου ταμίαν τῆς ΣΕΚΕ ὁ ὁποῖος ἠγόρασεν ἕνα λαχνὸν τοῦ λαχείου συντακτῶν ἀπὸ τὸν ἐφημεριδοπώλην Δημήτριον Ναυπηγόν. Προχθὲς δὲ μετέβη εἰς τὸ πρακτορεῖον τοῦ κ. Κομποχόλη, γιὰ νὰ πληροφορηθῆ τί θὰ κερδίση ὁ ἴδιος, ἀφοῦ ὁ λαχνός του ἔχει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τοῦ κερδίσαντος τὸ δῶρον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ἀνήκει ὅμως εἰς ἄλλην σειράν. Ὁ ἀτυχὴς «παρ' ὀλίγον ἑκατομμυριοῦχος» συμπολίτης δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνέλθη ἀκόμη ἀπὸ τὸ τόσο μεγάλο πλησίασμα τῆς τύχης ποὺ παρ' ὀλίγον θὰ τὸν ἔκαμνε πλούσιον. Ἴσως δὲ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ πλάθη καὶ τὰ ὄνειρα γιὰ τὸ ἑκατομμύριο ποὺ ἀτυχῶς τελικὰ ἔπεσε εἰς ἄλλον περισσότερον τυχηρόν.

»Φαντάζεται κανεὶς τὴν λαχτάρα ποὺ πέρασε ὁ ἀτυχὴς συμπολίτης».

Ἀλλά, τὴν ἴδια λαχτάρα ἐπέρασαν καὶ ὅσοι ἐπλησίασαν τοὺς τυχεροὺς ἀριθμούς, ἕνα πάνω καὶ ἕνα κάτω. Καὶ ἐκεῖνοι ἔμειναν χωρὶς καμμίαν ἀποζημίωσιν λόγῳ ψυχικῆς ὀδύνης...

Ἀντὶ μνημοσύνου φιλανθρωπικὰ γεύματα

Ἀπὸ τὴν «Δράσιν» τοῦ Ἡρακλείου παραλαμβάνομεν τὸ ἀκόλουθον «κοινωνικόν»:

Ἡ κ. Ἑλένη Ἐμμ. Χατζηδάκη καὶ ὁ κ. Ἄρης Ἐμμ. Χατζηδάκης παρέθεσαν χθὲς παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους πλῆρες γεῦμα ἐκ κρέατος καὶ φρούτων εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον πρὸς χάριν τῶν τροφίμων καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἀντὶ τριμήνου μνημοσύνου τοῦ Ἐμμανουὴλ Ἰ. Χατζηδάκη, χειρούργου—ὀφθαλμιάτρου.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἱδρύματος θερμῶς εὐχαριστεῖ.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ εὐχαριστίαι τῶν βρεφῶν φθάνουν εὐκολώτερα, ἀσφαλέστερα καὶ ταχύτερα εἰς τὸν Ὕψιστον, ἀπὸ τὰς πληρωμένας (καὶ δὴ μὲ διατίμησιν) εὐχάς. Χωρὶς νὰ σημαίνῃ ὅτι συνιστῶμεν τὴν κατάργησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημοσύνων, ποὺ ἔχουν καὶ αὐτὰ τὴν ἀξίαν των, διότι συντελοῦν εἰς κάποιαν, ἔστω καὶ σπανίαν, μεταρσίωσιν τῶν ἐπιζώντων, δημοσιεύομεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἡρακλείου ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν, ἔστω καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν...

Ἀνθρώπινοι χαρακτῆρες

Εἰς τὴν «Μεσόγειον» τοῦ Ἡρακλείου ἐδημοσιεύθη ἕνα ὡραιότατον χρονογράφημα τοῦ διευθυντοῦ της καὶ προέδρου τῆς Ἑνώσεως ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων κ. Ἀρ. Γραμματικάκη. Τὸ χρονογράφημα αὐτὸ ἀφορᾶ δύο Κρητικοὺς τύπους, οἱ ὁποῖοι, ὅμως, θὰ ἠμποροῦσε νὰ συναντηθοῦν εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἕνας εἶναι ὁ ἀπαισιόδοξος τύπος, ὁ ὁποῖος προβλέπει ὅλα τὰ δεινά. Λεγόταν Λιμνάκαρος. Καὶ συλλογιζότανε:

—Κι' ἂν δὲν μᾶς φθάση τὸ στάρι νὰ περάσουμε, κι' ἂν δὲν εἶναι ἡ σοδεια τοῦ λαδιοῦ καλὴ στὸ Σφενδόλι κι' ἂν δὲν γεννήση ἡ αἶγα νὰ κάμη τρία κατσικάκια νὰ τὰ πουλήσω, νὰ ξεπληρώσω τὸν Γουργουθογιώργη ποὺ τοῦ χρωστῶ, κι' ἂν μ' ἁρπαστήση κανένα παιδί καὶ χρειασθῶ λεφτὰ στὸ γιατρὸ καὶ στὰ γιατρικά, κι' ἄν... κι' ἄν... κι' ἄν...

Τὸν ἀπόπαιρνε πότε πότε ἡ Λιμνακαρίνα, τοῦ ἔβαζε στὸ μεγάλο μπρίκι κρασί, τοῦ ἔβαζε μέσα καὶ πιπέρι μπόλικο καὶ τοῦ τῶφερνε ζεστό—ζεστὸ νὰ τὸ πιῆ, νὰ πάρη ἡ καρδιά του κουράγιο. Πιὸ ζεστὰ ὅμως κι' ἀπὸ τὸ κρασὶ ἦσαν τὰ λόγια της.

—Πάψε νὰ ντουχιουντίζης ἀπὸ τὸ πρωΐ ὣς τὸ βράδυ καὶ κοντεύει νὰ μείνης πετσὶ καὶ κόκκαλο. Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ σὲ τρώει;

—Τίποτε καὶ ὅλα μωρὴ γυναίκα. Οἰκογενειάρχης εἶμαι, εὐθῦνες ἔχω ἔξοδα, θέλω, λογαριάζω πῶς θ' ἀνοίξουμε τὴν μιὰ τρύπα νὰ φράξουμε τὴν ἄλλη.

—Καλὰ μωρὲ ἄντρα. Δέν μᾶς λείπει τίποτε. Δόξασοι ὁ Θεός...

—Σήμερα δὲν μᾶς λείπει Μὰ ἂν μᾶς λείψη αὔριο; Ἐδῶ σὲ θέλω. Σφαῖρα εἶναι ὁ κόσμος καὶ γυρίζει. Πότε ἔτσι, πότε ἀλλοιῶς. Εἶναι νὰ μὴ σὲ τρώη ὁ λογισμός, μιὰ καὶ δὲν ξέρεις τί θὰ ξημερώση;

***

Ὁ ἄλλος τύπος ἦταν ὁ Παράσυρτος. Αὐτὸς μόλις ἔφτανε ἀπὸ τὰ χωράφια καὶ ξεφόρτωνε ἀπὸ τὸν γάϊδαρο τὰ ζυγάλετρα καὶ τοῦδινε μιὰ μὲ τὴν ἀπαλάμη του στὰ καπούλια νὰ πάη νὰ βρῆ τὸ παχνί του, ἔμπαινε κεφᾶτος μέσα στὸ σπίτι καὶ ρώταγε τὴν γυναίκα του:

—Τί χαμπάρια Μαριόρα; Πῶς τὰ περάσατε σήμερο;

—Πῶς νὰ τὰ περάσουμε ἄντρα μου; Ἀναποδιές. Ἀρρώστησε ἡ γουροῦνα καὶ δὲν τὴν γνοιόζει νὰ ψοφήση.

—Ἂς ψοφήση γυναίκα. Ἄλλη θὰ ἀνετάξωμε στὸ πόδι της. Γιὰ μιὰ γουροῦνα εἴμαστε μεῖς;

—Καὶ ποῦ νὰ σοῦ πῶ καὶ τὸ ἄλλο. Γυρνῶντας ἀπὸ τὴ βρύση γλύστρησα κι' ἔσπασα τὸ σταμνὶ τὸ καινούριο.

—Σπουδαῖα τὰ λάχανα, μωρὴ γυναίκα. Γιὰ ἕνα σταμνὶ σ' ἔχω ἐγὼ ἐσένα; Αὔριο θὰ περάση ὁ γυρολόγος. Δόστου μιὰ ὁκαδιὰ φακὴ νὰ πάρης ἄλλο.

—Εἶναι καὶ κάτι χειρότερο, ἔλεγε ἡ Μαριόρα, χαμηλώνοντας τὸ κεφάλι καὶ τραβῶντας τὶς ἄκριες τοῦ τσεμπεριοῦ της γιὰ νὰ κρύψη ὁλότελα τὸ πρόσωπό της.

—Νὰ τ' ἀκούσω.

—Θαρρῶ πὼς θάχουμε πάλι γεννητούρια.

—Καὶ γι' αὐτὸ μοῦ σεκλεντίζεσαι μωρὴ γυναίκα; Πέντε παιδιά. Ἂς πέψη καὶ τ' ἄλλο ὁ Θεὸς νὰ γίνουν μισὴ ντουζίνα. Θὰ δουλέψωμε νὰ τὰ ζήσωμε.

Ὕστερα ὁ Παράσυρτος ἔβγαινε στὴν λοτζέτα, καθόταν στὸ σκαμνί, ἁπλωνε τὴ χεροῦκλα του πλάϊ στὸ τραπεζάκι, ἔπιανε μιὰ χοῦφτα καρύδια ἀπὸ τὸ πανιέρι. τἀρριχνε κάτω, τὰ ζουλοῦσε μὲ τὴν μπροκαδοῦρα τῶν στιβαλιῶν του, τἄσπαζε τ' ἀκαθάριζε, γιόμιζε ξέχειλο τὸ ποτήρι ρακὴ ἀπὸ τὸ πάντα γεμᾶτο μεσοκαδιάρικο μπουκάλι, κι' ἀρχινοῦσε τὸν σιγανὸ σκοπὸ τρίβοντας πότε—πότε εὐχαριστημένος τὰ χέρια του:

Ὄρεξι καὶ καλὴ καρδιὰ
ἄνθρωπος πρέπει νἄχη
γιὰ νὰ τ' ἀποδεινάζεται
καλὸ κακὸ τοῦ λάχη

Ο ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πρὸς τὴν τότε ἐφαρμοσθεῖσαν πολιτικὴν ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ πάθος καὶ τὴν ὀργὴν—ἤτις εἶναι ἡ χειρίστη κατάστασις πνεύματος διὰ τὴν ρύθμισιν πολιτιτῶν θεμάτων—παρελείψαμεν μέχρι τοῦδε τὴν γραμμὴν ταύτην. Καιρὸς εἶναι ὅμως, νομίζω, καὶ τώρα νὰ ἐπανορθωθῆ τὸ σφάλμα τοῦτο, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ σφάλματα εἰς τὴν πολιτικὴν εἶναι χειρότερα καὶ τοῦ ἐγκλήματος. Νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐπανασυνδέσωμεν τὴν φιλίαν μὲ τοὺς Τούρκους διαφωτίζοντες αὐτοὺς ὅτι μόνον διὰ τῆς μεθ' ἡμῶν φιλίας των δύνανται νὰ προστατεύωνται ἔναντι τῶν ἀποικιοκρατῶν μεγάλων. Ἡ Ἀγγλία μὴ σεβομένη τὴν ὑπογραφήν της ποὺ ἔθεσε εἰς τὴν κατὰ τὴν 6ην Ἰουλίου 1827 συνθήκην μετὰ τῶν Γαλλίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας — διὰ τῆς ὁποίας («ἄρθρα 4 καὶ 5) ἀνελάμβανον τὴν ἀμοιβαίαν ὑποχρέωσιν ὅπως οὐδεμίαν ἐπιζητήσουν ὑπὲρ αὐτῶν αὔξησιν ἢ ἐπιρροὴν — ἐπεζήτησε μετὰ ταῦτα— κατὰ τὸ 1878 μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον—καὶ ἔλαβεν τὴν Ἑλληνικωτάτην Κύπρον. Τί θὰ τὴν ἐμποδίση αὔριον νὰ τηρήση τὴν ἰδίαν πολιτικὴν ἔναντι καὶ τῆς Τουρκίας δοθείσης περιστάσεως;

ΑΝΑΣΤ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
πρώην Ὑπουργὸς

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΩΝΑΣΗ

Ἐπροτιμήθη μὲ ὅρους δυσμενεστέρους καὶ μολονότι δὲν ἔχει καθαρὰν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα

ΗΓΝΟΗΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΕΡΑΙ ΟΛΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΩΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χρεωμένος νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τῆς συμβάσεως. Διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 αὐτῆς καταργεῖται προγενέστερος νόμος δυνάμει τοῦ ὁποίου παρεχωρήθη εἰς τὴν ΤΑΕ τὸ προνόμιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν τῆς Χώρας μὲ περιωρισμένην ἔκτασιν. Καὶ ἐπὶ πλέον ἀφαιροῦνται ἅπαντα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς ΤΑΕ διὰ διαφόρων μεθόδων ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀντισυνταγματικοῦ περιεχομένου καὶ μάλιστα κατὰ νομικοῦ προσώπου διαχειριζομένου ἐπωφελῶς ἀεροπορικὰς συγκοινωνίας τῆς Χώρας. Ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὅμως ἀφαίρεσις κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων τοῦ νομικοῦ τούτου προσώπου παρέχει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ὑπερέβη τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τιθέμενα ὅρια τὰ διαγραφόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 17 αὐτοῦ. Διότι τὸ Κράτος ἀπαλλοτριώνει πράγματα ὑπὲρ τοῦ Ὠνάση, τὰ ὁποῖα οὗτος δύναται εὐχερῶς ἄλλοθεν νὰ ἀποκτήσῃ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμβατικάς του ὑποχρεώσεις. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ὅμως αὐτὴ ἀποτελεῖ πρᾶξιν αὐτόχρημα χαριστικὴν διὰ τὸν ἀνάδοχον καὶ ἐπιζημίαν διὰ τὸ Κράτος. Διότι δὲν χρήζει ἰδιαιτέρων νομικῶν γνώσεων διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι οἱοδήποτε δικαστήριον θὰ ὑποχρεώσῃ τὸ Κράτος νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον δηλαδὴ τῆς ΤΑΕ τὰ ποσὰ ἀντικαταστάσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων πραγμάτων καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ὁποτε θὰ καταβάλῃ ποσὰ πολὺ μεγαλύτερα τοῦ διπλασίου ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι θὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὸν Ὠνάσῃ. Ἡ τοιαύτη λοιπὸν κ. βουλευταὶ ἐνέργεια τοῦ Κράτους εἶναι παράνομος καὶ ἀντισυνταγματικὴ μὴ ἐπιτρεπομένη. Ἐλέχθη καὶ μάλιστα μετὰ δριμύτητος ἀπὸ τὸν ἄρτι κατελθόντα τοῦ βήματος συνάδελφον ὅτι ἡ ΤΑΕ συνεστήθη ἀνωμάλως. Κάθε ἄλλο· συνεστήθη ὁμαλότατα διότι συνεστήθη διὰ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5017 ἄνευ μονοπωλίου καὶ προνομίου ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν σύμβασιν τοῦ Ὠνάσῃ, εἰς τὸν ὁποῖον παραδίδεται ὁλόκληρος ἡ ἐναέριος συγκοινωνία καὶ μεταφορὰ τῆς Χώρας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σημερινὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀεροπορίας.

Τὸ Κράτος ἠθέτησε τὰς ὑποχρεώσεις του ἔναντι τῆς Τ. Α. Ε.

Περαιτέρω ἀνέφερεν ὅτι ἡ ΤΑΕ δὲν ἐπιστοδοτήθη διὰ νὰ πληρώσῃ ὑποχρεώσεις της, ἀλλὰ ἐπεδοτήθη ἀπὸ τὸ Κράτος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952 διὰ τὰς μεταφορὰς τῶν βουλευτῶν οἱ ὁποῖοι δάσει τοῦ νέου Συντάγματος δικαιοῦνται δωρεὰν μεταφορᾶς. Ἐπίσης ἐπεδοτήθη διότι ἐξετέλει τὰς στρατιωτικὰς μετακινήσεις δωρεάν, κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον.

Τεχνητὴ συμπίεσις κυβερνητικὴ ἐναντίον τῆς ΤΑΕ

Τὸ 1952, τὸ Κράτος ἀνεγνώρισεν ὅτι ὤφειλε νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν ΤΑΕ 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας, ἔναντι 11 1)2 ἑκατομ. ὀφειλομένων, ἐξ αὐτῶν ὅμως δὲν ἔλαβε παρὰ μόνον 2 ἑκατομμύρια. Τὸ Κράτος δὲν κατέβαλε τὸ ὑπόλοιπον ποσόν. Ἡ νόμιμος διοίκησις τῆς ΤΑΕ ἐζήτησε νὰ αὐξήσῃ τὰ κεφάλαιά της διὰ τῆς ἐκδόσεως μετοχῶν πρὸς αὔξησιν τῶν κεφαλαίων της. Τότε τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέβαλεν εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν πτωχεύσεως. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ εἶπεν ὅτι ἡ Ἑταιρία εὑρίσκεται ὑπὸ κυβερνητικὴν τεχνικὴν συμπίεσιν. Ἡ Κυβέρνησις ἐξηνάγκασεν εἰς ἀποχώρησιν τὴν νόμιμον διοίκησιν καὶ διώρισε ἀριστίνδην τοιαύτην. Ἀτασθαλίαι εἰς τὴν ΤΑΕ ἐγένοντο, ἀλλὰ ἐγένοντο κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν αὕτη διωκεῖτο ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ διώρισεν ἡ τότε Κυβέρνησις. Τὰ χρήματα τῆς ΤΑΕ διεχειρίζετο ἓν πρόσωπον τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ καταχρήσει.

Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ. Ποῖος ἦτο αὐτὸς κ. συνάδελφε;

Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ. Θὰ σᾶς τὸ εἴπω. Αὐτὴ ἡ διαχείρισις ἠλέγχθη κατόπιν μηνύσεως καὶ ἐξεδόθη βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν τὸ ὁποῖον ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὸ Συμβούλιον Ἐφετῶν, διὰ τοῦ ὁποίου βουλεύματος παραπέμπεται ὁ κ. Ρέππας διὰ τὴν κακὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων αὐτῶν διὰ παράβασιν τοῦ νόμου περὶ συναλλάγματος. Ἐὰν ὁ κ. Ζῶτος ἦτο ἔνοχος καταχρήσεων, θὰ ἦτο σήμερον εἰς τὰς φυλακάς, διότι ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του παρῆλθον ἤδη 4 ἔτη, ἐνῷ διὰ τὴν διοίκησιν ποὺ διώρισεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ...

Γ. ΡΑΛΛΗΣ. (Ὑπ. Συγκ.). Μήπως ξεύρετε, κ. συνάδελφε, ὅτι ἀπὸ 3ετίας ὑπάρχει κατηγορία κατὰ τοῦ κ. Ζώτου διὰ τοκογλυφίαν καὶ ἰδιοποίησιν; Σᾶς λέγω ὅτι ταῦτα ἀναφέρονται εἰς ἔγγραφον ἔκθεσιν τοῦ Ἐφέτου κ. Γεωργίου. Εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ἀναφέρεται ὅτι ὑπάρχει ἀνάκρισις κατὰ τοῦ κ. Ζώτου δι' ἰδιοποίησιν ἑνὸς δισεκατομμυρίου παλαιῶν δραχμῶν.

Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ. Ἐγώ, κ. Ὑπουργέ, ἔχω εἰς χεῖρας μου παραπεμπτικὸν βούλευμα, ἐνῷ σεῖς ὁμιλεῖτε περὶ ὑπάρξεως ἐκθέσεως Γεωργίου. Μεταξὺ ἐξετάσεως καὶ ὁριστικοῦ βουλεύματος ὑπάρχει τεραστία διαφορά. Ἐλέχθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1951, ἐχαρίσθη εἰς τὴν ΤΑΕ. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἐμείωσεν ἡ τότε Κυβέρνησις ἀπὸ 39 1)2 ο)ο εἰς 27 ο ο τὴν ἐπιβάρυνσιν, ἀλλὰ ἔλαβε τὸ 10 ο)ο τῶν μετοχῶν τὸ Κράτος.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὰ ἄρθρα διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται εἰς τὸν ἀνάδοχον ἀπόλυτος δασμολογικὴ ἀσυδοσία. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνάδοχον νὰ εἰσαγάγῃ ὄχι μόνον τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὰ ἀεροσκάφη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην ἀκόμη καὶ πᾶν ἄλλον ὑλικὸν χωρὶς τὸ κράτος νὰ ἀπολαμβάνῃ οὐδενὸς δασμοῦ. Ἐπίσης παρέχεται ἀσυδοσία φορολογικὴ ἐπὶ τοῦ 18 ο)ο τὸ ὁποῖον θὰ διανέμεται ὡς κέρδος. Ἐπίσης διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων τὸ κράτος ἐνεργεῖ δωρεὰν εἰς τὸν Ὠνάσην διότι ἀποτιμᾶται ἡ περιουσία τῆς ΤΑΕ εἰς 2.160.000 δολλάρια μὲ δικαίωμα τοῦ ἀναδόχου νὰ ζητήσῃ τὴν μείωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ κατὰ 450.000 δολλάρια. Τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ καταβάλῃ ὁ ἀνάδοχος εἰς 12 ἐτησίας δόσεις, καὶ τὴν διαφορὰν μεταξὺ συμβατικῆς τιμῆς καὶ τιμῆς ἀντικαταστάσεως ὅταν τὰ δικαστήρια θὰ ἀκυρώσουν τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν. Ἐκτὸς τούτου, κ. συνάδελφοι, ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ συνιστᾶται καὶ ὡς Ἑταιρεία εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Ἐπὶ πλέον διὰ τῆς Συμβάσεως ἀντὶ νὰ ὑποχρεώνεται ἡ Ἑταιρεία νὰ εἰσάγῃ συνάλλαγμα ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀντιστρόφως τῆς ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ συναλλάγματος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Θὰ τῆς ἐπιτρέπεται δηλαδὴ νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ μίαν 20ετίαν ὅ,τι κεφάλαιον δύναται νὰ συγκεντρώσῃ, Ἐρωτᾶται λοιπόν, κ. συνάδελφοι, ποία εἶναι ἡ συναλλαγματικὴ ὠφέλεια ἐκ τῆς Συμβάσεως αὐτῆς; Διατί ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν προτοῦ συνάψῃ τὴν Σύμβασιν αὐτὴν δὲν συνέκρινε τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις ὑπὸ ἄλλων ἀναδόχων καὶ νὰ κρίνῃ ποῖαι ἐκ τῶν προτάσεων ἦσαν πλέον συμφέρουσαι, ἀλλὰ ἀνέθεσε τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτὴν ἄνευ διαγωνισμοῦ εἰς τὸν Ὠνάσην;

Ἕτερον εὐνοϊκὸν μέτρον τὸ ὁποῖον παρέχεται εἰς τὸν ἀνάδοχον διὰ τῆς Συμβάσεως εἶναι καὶ ὁ χωρισμὸς δύο γραμμῶν, μία τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ μία τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐγὼ προσωπικῶς θὰ ἐπεθύμουν ὅλη ἡ Σύμβασιν νὰ ἔχῃ ἐστραμμένην τὴν προσοχήν της ὄχι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἀντί, κ. συνάδελφοι, νὰ προσπαθήσωμεν νὰ αὐξήσωμεν τὰς ἐσωτερικὰς γραμμὰς διὰ τοῦ ἀνωτέρω μέτου ἐλαττώνωμεν αὐτὰς καὶ τὰς προσθέτωμεν εἰς Ἐξωτερικὸν καὶ ἐπιχορηγεῖ τὰς ἐσωτερικὰς χωριστά.

Ἐπίσης διὰ τῆς Συμβάσεως τὸ Κράτος παρέχει τὴν ἐγγύησίν του διὰ τὴν σύναψιν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου δανείου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Δύναται δηλαδὴ ὁ ἀνάδοχος νὰ συνάψῃ δάνεια καὶ τὸ Κράτος ἐὰν οὗτος ἀρνηθῆ νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ νὰ τὰ πληρώσῃ.

Εἰς πρακτορεῖον τῆς Τ.Α.Ε., αἴθουσα ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ

Ὁ Ὠνάσης ἦτο... Ἀργεντινὸς ὅταν ἡ Ἑλλὰς τοῦ ἐζήτει νὰ πληρώση φόρον εὐπόρου!

Ἕτερον σπουδαῖον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει, εἶναι ἡ ἐθνικότης τοῦ ἀναδόχου. Εἶναι γνωστόν, κύριοι, ὅτι ὁ ἀνάδοχος Ὠνάσης ἔχει δύο ἐθνικότητας. Τὴν Ἀργεντινὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν Ἑλληνικήν. Τὴν Ἀργεντινὴν ἐθνικότητα τὴν ἀνεγνώρισε τὸ Κράτος κατὰ τὸ ἔτος 1948 καὶ τὸ 1950 ὁ ἴδιος γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆ τοῦ φόρου εὐπόρων.

Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι γνωστόν, ὅτι διὰ τῆς Συμβάσεως τοῦ Σικάγου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δεχθῆ χώρα τις τὴν προσγείωσιν ἀεροπλάνων εἰς τὸ ἔδαφός της ἀνηκόντων εἰς ἑταιρείαν ἢ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔχει δύο ἐθνικότητας. Ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου μᾶς ἀνέφερεν ὅτι ὑπάρχει ἀπόφασις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Ἐζητήσαμεν νὰ λάβωμεν γνῶσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐδόθη ἀπάντησις.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ἐπικαλούμεθα γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τὴν ὁποίαν δὲν προσάγομεν. Πῶς εἶναι δυνατόν, κ. συνάδελφοι, νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων νὰ συνάπτῃ Συμβάσεις ἄνευ διαγωνισμοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ Σύμβασις αὐτὴ εἶναι μεμπτὴ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ψηφισθῆ ἀπὸ Ἑλληνικὴν Βουλήν.

Δὲν ἔγινε κανονικὸς διεθνὴς διαγωνισμὸς

Ὁ κ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ ἀνέφερε περαιτέρω ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀντὶ νὰ προβῆ εἰς προκήρυξιν κανονικοῦ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ, ἔκαμε διαγωνισμὸν ὑποβολῆς προτάσεων μὲ προθεσμίαν τὸν Ἰούλιον 1955. Κατὰ τῆς προκηρύξεως ἠσκήθη προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἠκύρωσε τὴν διακήρυξιν, συνεπῶς αὕτη κατέστη ἀνύπαρκτος καὶ δὲν δύναται νὰ γίνεται λόγος περὶ προσφορῶν δῆθεν ἐκπροθέσμων.

Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν προτάσεων εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ συσταθῆ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν λεπτομερῆ μελέτην τῶν προκριθεισῶν προσφορῶν Ὠνάσῃ, Νιάρχου κλπ. Ἀντὶ ὅμως νὰ συσταθῆ ἡ ἐπιτροπή, ὁ ὑπουργὸς ἐκάλεσε τὸν Ὠνάσην «μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταλήξωμεν εἰς σύμβασιν ἐξαμβλωτικὴν καὶ ἐπιζημίαν διὰ τὸ Κράτος».

Ὁ κ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ συνεχίζων τὴν παραβολὴν τῶν προσφορῶν Ὠνάσῃ καὶ Νιάρχου, εἶπεν ὅτι «ἡ παραβολὴ δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πείσῃ οἱονδήποτε καλόπιστον κριτὴν ὅτι αἱ προτάσεις Νιάρχου ἦσαν ἐπωφελέστεραι καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν».

Αἱ προτάσεις τοῦ κ. Ζώτου

«Ἀλλά—συνέχισε — πέραν τῶν προτάσεων αὐτῶν, ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἡ πρότασις Ζώτου, ἠγγυημένη καὶ αὐτή. Οἱ ὅροι Ζώτου; ἦσαν ἀκόμη ἐπωφελέστεροι. Ἡ μὴ ἀποδοχὴ ἐστηρίχθη εἰς τὴν δικαιολογίαν ὅτι ὁ Ζῶτος ἀφ' ἑνὸς εἶχεν ἀτασθαλίας ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ΤΑΕ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ὑπέβαλε βραδέως τὴν πρότασίν του. Ἀλλά, κύριοι συνάδελφοι, δὲν ὑπῆρχεν προθεσμία ὑποβολῆς. Ἡ προθεσμία τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως ἔληξε τὴν 31 Ἰουλίου 1955, ἀλλὰ ἡ διακήρυξις αὐτὴ ἠκυρώθη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, μετὰ δὲ τὴν ἀκύρωσιν αὐτὴν οἱοσδήποτε Ἕλλην πολίτης καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε τελειώσει ἡ σύμβασις διὰ τῆς κυρώσεώς της ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ δευτέρα δικαιολογία ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπό